

Oponentní posudek

Habilitační práce

JUDr. Borisa Löfflera, Ph.D.

Vybrané subsystémy eliminácie hromadného narušenia verejného poriadku

Oponent: plk. doc. RNDr. Jaroslav Tureček, Ph.D.

K oponentuře mi bylo předloženo 148 stran hlavní části a 67 stran přílohy habilitační práce JUDr. Borisa Löfflera, Ph.D. na téma „Vybrané subsystémy eliminácie hromadného narušenia verejného poriadku“, obhajované na Akademii Policajného zboru v Bratislave ve studijním programu „8.3.1 Ochrana osob a majetku“.

Hlavním cílem práce bylo adekvátním způsobem poukázat na jednotlivé subsystémy eliminace hromadného narušení veřejného pořádku, a to prostřednictvím vědecko-výzkumných úkolů a hlavních cílů těchto jednotlivých výzkumných úkolů. Habilitační práce konkrétně čerpá z vědecko-výzkumného úkolu „Hromadné narušenie verejného poriadku – komparatívna analýza“, „Antikonfliktné tímy Polície Českej republiky - komparácia a vyhodnotenie“, „Analýza využitia bezpilotných prostriedkov vo vybraných službách Policajného zboru“, „Ochrana policajta pri služobnej činnosti“ a z dizertační práce „Spolupráca služby poriadkovej polície s obcou a obyvateľmi obcí“.

Habilitační práce je rozvržena, kromě nejrůznějších seznamů, úvodu do dané problematiky, závěru a čtyř příloh do šesti kapitol.: Teoreticko-společenské a právní východiska řešení problematiky, Subsystém vybraných subjektů ochrany osob a majetku primárně působících v oblasti ochrany veřejného pořádku a eliminujících HNVP, Služba pořádkové policie Policejního sboru, „osobitý sekundární“ subsystém ochrany osob a majetku před hromadným narušením veřejného pořádku, Subsystém metod policejní veřejně-pořádkové činnosti a jejich využití v procesu ochrany osob a majetku před hromadným narušením veřejného pořádku, Síly policejních pořádkových útvarů, „personální subsystém“ ochrany osob a majetku v procesu realizace policejní veřejně-pořádkové činnosti, Prostředky služby pořádkové

policie, „podpůrný bezpečnostně-technologický subsystém“ ochrany osob a majetku při realizaci policejní veřejně-pořádkové činnosti potlačující a eliminující HNVP.

Za vědecky i pedagogicky zvlášť přínosné lze jednoznačně považovat již samotné dobře promyšlené členění problematiky eliminace hromadného narušení veřejného pořádku na teoreticko-společenská a právní východiska a na jednotlivé subsystémy. Těmito subsystémy autor rozumí zaprvé vybrané primární subjekty ochrany osob a majetku působící v dané oblasti, konkrétně obce se svými městskými a obecními policiemi a soukromé bezpečnostní služby. Dalším subsystémem rozumí zvláštní sekundární subsystém, kterým je Služba pořádkové policie Policejního sboru. Zatřetí je po těchto subjektech výborně stanoven a vědecky zpracován subsystém metod policejní veřejně-pořádkové činnosti pro eliminaci hromadného narušení veřejného pořádku, a to v rovině preventivní, profylaktické a represivní. Začtvrté je určen, popsán a analyzován personální subsystém ochrany osob a majetku v dané oblasti a konečně zapáté je logicky určen a odborně zpracován podpůrný bezpečnostně-technologický subsystém.

V rámci teoreticko-společenských a právních východisek ochrany veřejného pořádku byla, kromě podrobné analýzy příslušných pojmů a právních předpisů, oprávněně vyzdvižena problematika hromadného narušení veřejného pořádku.

Co se týče problematiky primárních subjektů v oblasti ochrany veřejného pořádku, nelze nic jiného, než souhlasit s doporučením rozšířit možnosti a kompetence orgánů obcí a příslušníků obecných a městských policií v územním teritoriu obce. Zajímavý, nicméně zřejmě pravdivý, je údaj z výzkumu, že obecní a městské policie věnují řešení přestupků proti veřejnému pořádku pouze 8% své činnosti, zato přestupkům v oblasti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu 68%! Jako částečnou omluvu tohoto faktu bych chtěl uvést poznámku, částečně mimo okruh disertační práce, že například měření rychlosti vozidel obecní a městskou policií v České republice se začalo vyvíjet od konce minulého století díky finanční neschopnosti státní policie zajistit tyto kontroly rychlosti vozidel v obcích v alespoň trochu přijatelné intenzitě. Přesněji díky žalostné dlouhodobé neschopnosti státních orgánů tuto problematiku řešit, neboť kontrola rychlosti vozidel je ve skutečnosti výdělečná. V návaznosti na toto je třeba pochválit autora za podrobné a fundované návrhy spolupráce Policejního sboru Slovenské republiky s obecními orgány včetně obecních a městských policií.

U zpracování problematiky dalšího subsystému, pořádkové policie s jejími články jako jsou obvodní oddělení, pohotovostní motorizovaná jednotka a stálá pořádková jednotka, je záhodno ocenit, že i zde se autor opírá o výsledky výzkumu, v tomto případě výzkumu

efektivnosti profylaktické činnosti antikonfliktního týmu stálé pořádkové jednotky. Metody policejní veřejně-pořádkové činnosti v oblasti eliminace hromadného narušení veřejného pořádku jsou vhodně rozděleny do preventivních, profylaktických a represivních metod. Ohodnotit kladně je třeba i to, že v oblasti externího personálního subsystému velkou pozornost věnuje spolupráci policie s občany.

V části práce o podpůrných bezpečnostně-technologických subsystémech vynikají závěry vědecko-výzkumné analýzy stavu používání a možností nasazení bezpilotních prostředků v policejní veřejně-pořádkové činnosti. Dle výzkumu jsou bezpilotní prostředky při eliminaci hromadného narušení veřejného pořádku nejvíce zapotřebí pro monitorování tohoto narušení, monitorování protiprávní činnosti tohoto davu i jedinců. Dále též využití informací získaných z dronů pro plánování a organizování policejních činností, zhotovování fotodokumentace a videodokumentace míst. Kde došlo k narušení veřejného pořádku, pro pátrání po osobách a věcech atd.

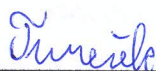
Formální úprava práce je výborná. Zvolené rozvržení kapitol je logické. Důležité pasáže jsou autorem vhodně zvýrazněna tučným písmem. Větná struktura je dobrá. Část o policejně bezpečnostních technologiích pro eliminaci hromadného narušení veřejného pořádku je velmi bohatá na obrázky. K formální úpravě obrázků a tabulek, na které je práce především v závěrečné části bohatá, nejsou výhrady. Jazykový styl nejsem schopen hodnotit, ale očividné nesrovnalosti jsem neodhalil. Cenná je i rozsáhlá příloha s výsledky výzkumných úloh, ze kterých autor disertační práce čerpal poznatky. Tato příloha je i bohatá na grafy. I celkově je práce na velmi dobré formální úrovni.

Autor práce čerpal poznatky z 27 tištěných vědeckých publikací, 25 právních předpisů, 5 archívních pramenů a 4 internetových zdrojů. Co je významné je, že práce též čerpá z pěti výzkumných úkolů Akademie PZ a z několika evropských výzkumných projektů. Práce se jeví značně originální. Není mi známo, že by daná problematika byla již někdy zpracována podobným způsobem. Protokol o kontrole originality sice udává překryv 24,42 %, ale chvály hodné je, že se jedná o obrovský počet zdrojů, poslední dokument má pořadové číslo 2 911! Zdrojem s největší shodou, 6,13%, je přitom disertační práce autora předložené habilitační práce. Vlastní vědecké poznatky z disertační práce, které jsou optimálně formulované, by bylo nesmyslné a kontraproduktivní účelově měnit. A při 6% nelze vůbec tvrdit, že by se jednalo pouze o upravenou disertační práci. Druhým významnějším zdrojem, 3,85%, je sbírka zákonů, což je u policejně-bezpečnostního oboru logické a většinou nutné.

Závěr:

Autor jednoznačně splnil hlavní cíl habilitační práce a podrobně vědecky popsal, roztřídil a analyzoval jednotlivé subsystemy eliminace hromadného narušení veřejného pořádku. Na práci se velmi kladně projevil fakt, že čerpá, kromě jiného, ze čtyř významných vědecko-výzkumných úkolů. Na způsobu zpracování tohoto aktuálního tématu je znát odborná erudovanost, vědecké znalosti a zkušenosti autora JUDr. Borisa Löfflera, Ph.D. v oboru. Práce je výrazným přínosem pro policejné bezpečnostní vědy a pro bezpečnostní praxi a bude jedním z důležitých východisek pro jejich další rozvoj.

Předložená práce splňuje požadavky kladené na disertační práci, doporučuji ji k obhajobě a z jejího hlediska doporučuji udělení vědecko-pedagogické hodnosti „docent“.

doc. RNDr. Jaroslav Tureček, Ph.D.

Ambis. Vysoká škola.

Žalanského 68/54

Praha 17 - Řepy